

Universitätsbibliothek Paderborn

**Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum
Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant**

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XX. Scimus, quoniam diligentibus Deum omnia cooperantur in bonum ijs,
qui secundùm propositum vocati sunt Sancti. Rom. 8.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

potes : induci, inquam, ut illi impetrès aliquem Principis favorem , ut annulum dones aut vestem, aut aliud simile obsequium exhibeas. ut autem illum sumptu tuo alas continuò, eternum induci non poteris, quia videris in sinu tuo alere serpentem. Et hoc tamen est, quod continuò fieri vides à Christo IESU : *Pascet & potabit ingratos.* Miraculi instar maximi habebatur, quando S. Ambrosius etiam victimum subministravir proditori, qui illi mortem machinabatur. porrò hoc miraculum à Christo fit quotidie, isto discrimine, quod sanctus illud fecerit ei, qui prodere ipsum voluit, Christus autem illi faciat , à quo scit se iterum prodendum. *Qui manducat meum panem, levabit contra me calceum suum.* Jo. 13. v. 19. non solum levavit, sed etiam levabit.

¶ Considera ad cumulum stuporis, postquam Dominus tantā erga homines benignitate est usus, cum cogi, ut talia dici audiat, quae sint apta ad pariendam amaritudinem : *Et ad hec*

amara audiet, & que sunt illi audit? sunt querelle hominē si parvum ab ipso amener, vos, dicit Dominus, & dixi quo dilexisti nos ? Mal. 1. v. 1. sunt iam antiquæ in mundo. At cū semper fuerint irrationabili certe ex quo Dominus noster se nobis in Sacramentum dicat, non sunt intolerabiles, sed nec excusationis aliquid tunt. quantum enim annos monstravit, qui etiam cibis se voluit? tantum fecit deinde intime conjugandi, & quinque liquid efficiendi nobiscum. igitur non dabit, qui se ipsius quidquid aliud dederit, minime non ergo merito amare sent. deat te dubitare, an accepimus quod minus est, siquidem talia cipiendo rite redisponas, pot tanto amore dedit, quod est omnia. *Pereat Samaria, qua ad amaritudinem concitat DEUM suum.* Of. 14. v. L

XX.

Scimus, quoniam diligentibus DEUM omnia cooperantur in bonis, qui secundum propositum vocari sunt Sancti. Rom. 11. 25.

¶ Considera felicem eorum conditionem, qui serio student amare DEUM. illorum bono omnia serviunt: *Diligentibus DEVM omnia cooperantur in bonum.* ita constitutum est Universum , ut partes ignobilioribus serviant. *Quis pro est, serviet Sapienti.* Prov. 11. 1. & sic omnia deum debent esse obsequium illorum felicem, &

et studier amare DEUM, hoc est, qui sunt veri terrae nobiles, sunt grandes, sunt gloriose, Prædestinati ad beatitudinem æternam: *Qui secundum præpositum vocatis sunt Sancti.* haud dubio, nam quid demum est illorum prædestinatio? an aliud fortassis, quam illa absolutissima voluntas eos ad beatitudinem provehendi! Non enim alius: *Propositum miserandi*, ita variis locis D. Augustinus appellat. hanc igitur voluntatem impleri nescie est: *Omnis voluntas mea fiet.* Is. 46. v. 10. hoc enim significat vox propria, voluntatem firmam, voluntatem fortem, voluntatem deliberatam: & ut sit adimpleatur, DEUS specialissimam habet curam electorum. *O ecce Domini super iustos eos dirigit, gubernat, protegit, ut omnia, que illos accidunt, ipsorum bono serviant,* hoc est, saluti animæ. *Diligentibus DEUM omnia cooperantur in bonum.*

2. Considera *omnia*, que accidere possunt homini, ad duo capita reduci, bona scilicet, & mala. De bonis facile intelligimus, quomodo electis cooperentur in bonum, quia faciunt, ut electi magis benedicant DEO, qui ipsi bene facit, & gratias agant, & adorent, & ament ardenter: *Canta de Domino, qui bona tribuit mihi.* Ps. 111. v. 6. non tam facile id intelligitur de malis: & tamen certissimum est: quia cuncta mala vel sunt tribulationes, vel tentationes, vel peccata: & omnia Electis cooperantur in bonum. Cooperantur tribulationes, quia electis campum aperient vastissimum

D d. 2.

Eta

Vira

Corre

VII

ta mentio specialis. Ceterum vide tantisper, quam verè dicatur : *Diligentibus DEVUM omnia cooperantur in bonum.* talis enim quisquis est, non habet, qui ipsi noceat. *Quis est, qui vobis noceat, si boni amulatorer fuerit?* 1. Pet. 5. Contrarium circa impios contingit. nam si justis malum quoque vertitur in bonum, impiis etiam bonum vertitur in malum, usque adeò, ut abutantur ipsa Clemenciat Divinā ad peccandum audentius : *Peccavi, & quid accidit mihi triste?* Eccl 5. v. 4. Ex quorum numero tu es, capisne è malo bonum, an è bono malum? hoc unum est è clarioribus signis, unde cognoscas, an sis de numero prædestinarorum an Reproborum. hæc quippe lex est : Prædestinati mala quoque debent cedere in bonum : *Diligentibus DEVUM omnia cooperantur in bonum, ijs, qui secundum propositum vocati sunt sancti.*

3. Considera hanc sententiam fortè tibi scopulum esse, in quem impingas. dices enim, si sis de numero Electorum, te salvum fore, quin admodum curæ tibi sit, quia demum cuncta quantumvis alias noxia tibi commodum allatura sunt. Sed vehementer halucinaris. Cuncta ut ut alias noxia tibi commodum afferent, concedo: sed quando afferent? quando curabis, ut afferant. Audis, quomodo loquatur Apostolus : *Diligentibus DEVUM omnia cooperantur in bonum.* non ait, *Operantur, sed cooperantur.* Itaque si mala ista debent operari tecum hoc

bonum (hoc enim est cooperari aliter non potest, quam ut tu opereris. hoc nisi facias, nec tantum non cooperantur, quia ipsorum non est in perari. *Diligentibus DEVUM omnia cooperantur in bonum.* deinde putas tam disertè dixisse Apostolum *Diligentibus DEVUM?* aquila potuit Dilectus à DEO, sed car maluit Diligentibus: ne maius causa esset erroris forte existimat ad salutem tuam sufficere amorem, quo DEUS te diligit: quod etiam amore, quo tu diligas DEUM. *Ego diligenter me diligis.* Si DEUS elegit ad gloriam, elegit, ut in respondendo talvis sis: si non respondeas, signum est, te non dilectum. an credis te salvandum? Electi sunt illi, qui secundum propositum vocati sunt sancti, hoc vocati sunt, ut sint inter sanctos que electus es, vocatus es: quoniam prædestinavit, hos & vocauit. Rerum & si vocatus es, ut respondeas, catus. porrò quid hinc consequtitur, tuum esse ut responderes non respondeas. nam quia illa vocatio, quæ te cogerer? non te hoc vocari, sed compelli, sed quia Dominus vocat Electos ad finem, sicut haud dubie vocat, non vocat, ut velut jumenta post servos sed vocat, ut cum velut subditos servi sequantur. *Vocavit enim, et queretur se.* Il. 41. v. 1. Quod ergo vis eligi, cura, ut cooperentur facere omittas, certius esto, te numerare de numero electorum, hoc est,

lorum, qui secundum propositum vocati sunt sancti.

+ Considera, si forte non capias, quomodo cum his, quae diximus, conciliari possit immutabilitas Divini Decreti, quod ob suam firmatatem summam & vim maximam, vocatur *Propositiū misericordiā*; alio opus non esse, quam ut lubijcas superbū intellectū doctrinā fidei, stabiliendo in te ipso principia ista simplicissima: nempe te salvum futurum, si bene agas, Iesus nos futurū. hoc modo signum dabis te esse de numero electorum, quia sic ipsa ignorātia, & incapacitas tua cooperabatur in bonum. O quamcum est meritum illius, qui cū videat quacunque ex causa plura assequi non posse, contentus est, quod servire DEO possit in sancta simplicitate, & ijs ad quos pertinet, altissima mystica speculanda & explicanda permitit. Totum, quod à nobis Dominus

exigit, est, ut amemus. *Diligentibus DEV M omnia cooperantur in bonum:* non contemplantibus, non celebrantibus, non prædicantibus, sed diligētibus, quia hoc fieri potest ab omnibus. Quid ergo amplius querarū? cura, ut amemus DÉUM, hoc est, ut illi juxta conditionem status cui fidele præstes servitū, ejus mandatis obtemperes, consilia sequaris: & si plus nescias, nihil refert, non equidem dicere poteris cum Apostolo: *Scimus, quia diligentibus DEV M omnia cooperantur in bonum, ijs, qui secundum propositum vocati sunt sancti.* Sed dicere poteris: *Experimur.* quia in praxi ejus rei veritatem intelliges, quam intellectu non penetras. quanquam que certior possit esse scientia, quam practica: hæc est scientia sanctorum. *Dedit illi scientia sanctorum,* quia operando capiunt mysteria, que aliud studendo non percipit.

XXI.

B. Aloysius Gonzaga.

Oculi mei semper ad Dominum, quoniam ipse evellet de laqueo pedes meos. Ps. 24. v. 15.

Considera mundum istum esse latum, qui à dæmoni bustenduntur, adeò, ut gloriōsus Antonius eorum intuitu torus cohorruebit. Quacunque incedas, *In medio laqueorum ingredieris.* Eccli. 9. v. 20. Quid igitur faciendum, ne cadas? for-

tè pedes aspiciendi? prorsus oppositum, potius sursum levandi sunt oculi, & convertendi ad Dominum: *Lux vultus mei non cadebat in terram.* Job. 29. v. 24. ita secundum eris ab interitu, quia si tu de illo cogites, ipsius erit cogitare de te. *Convertimini ad me,* &

D d' 3

ego

VII

COMPL

VII

11